

OBSAH

- 1 Autor, neskrývaje svůj poměr k hrdinům, představuje některé z nich čtenáři. V knize jsou vědecké záhady, ale nejsou tam záhadné povahy. Vždyť i v životě to často tak bývá, že se lidé poznají hned. Ostatně — zde jsou. 5
- 2 Mlha se nerozptýlí hned, ale autor slibuje, že čtenáři bude všechno jasné mnohem dříve než většině hrdinů našeho vyprávění. A hned také začnou dobrodružství. 18
- 3 Autor se už začíná znepokojovat osudem svých nešťastných hrdinů, ale přitom si nemůže nic vymyslet, jak by ulehčil jejich úděl. Dokonce ani neví, kde hledat viníka, jehož přičiněním se Bagrecov a jeho přítel Babkin ocitli v tak bezvýchodné situaci. 33
- 4 Zde se vypráví o jiných dobrých lidech. Chtěli bychom jim dopomoci k štěstí, ale zatím z toho nic není. Pak se s nimi setká Rimma. Všichni se na ni se zalíbením dívají, ale autorovi se Rimma nelíbí, k čemuž se upřímně přiznává. 43
- 5 Autor se sice snažil mluvit o technice co nejméně, přece však se stalo nutným věnovat jí pozornost. A stalo se to tím, že vážený konstruktér „Unionu“ S. M. Pojarkov a neméně vážený inženýr B. Z. Děrjabin se neustále hádají. Jejich spory jsou ovšem jen technické a zásadní, ale přesto do značné míry určují další vývoj událostí. Ale bohužel se do toho také vmísí soudruzi, kteří k technice nemají žádné vztahy. A ukáže se, že i oni mají vliv na události. 56
- 6 Autor nezapomněl na „Union“ a nejprve hlásí, že jeho náhodní pasažéři jsou živi a zdraví. Budeme

doufat ve šťastný výsledek, ačkoli nebezpečí ještě nepominulo.

72

7 V této kapitole se ukáže, že konstruktér Pojarkov přes veškeré nezdary nemusí mluvit jen o zkouškách. Lituje, že jsou dívky, které se nemohou usmívat, a přál by si, aby plakaly nad verši. A kromě toho se tu vypráví o ženských rukou, o hvězdách a o lásce a ještě nadto o tajemném televizním vysílání.

77

8 I když autor o to nestojí, objevuje se opět Rimma. Autor by ji chtěl připomínat méně často, ale Rimma se neobjevila jen tak, nýbrž s nálezem, který by mohl mít vliv na osud Bagrecovův i Babkinův. Autor použije této příležitosti, aby pověděl o Rimmě vše, co o ní ví. Ať to vědí i všichni ostatní!

90

9 V této kapitole sní Bagrecov o stříbrném světě, o kosmických paprscích a o nebeském zlatě. Podle Babkinova názoru jsou tyto sny naprosto neodpovědné. Ale potom se naši přátelé setkali s tvrdou skutečností a ukázalo se, že každý orel ještě nemusí být ptákem.

103

10 Autor vás teď seznámí s Afanasijem Gavrilovičem Nabatnikovem, ředitelem Ionosférického ústavu. Je to člověk velmi slušný, který však utiskuje vynálezce. Autor na to upozorňuje raději dříve, protože se bude mluvit o vynálezci „kosmického pancíře“. Ale nemyslete si, že je to člověk trpící.

112

11 Bude se mluvit o „podlé technice“. Ani ve vědecké ani v informační literatuře se tohoto termínu neuzívá, ale autor nemohl jinak nazvat techniku, která byla vytvořena k cílům naprosto neúspěšným. I za těch neobvyklých podmínek, v jakých byli naši dva mladí inženýři, připravil jim malý ničemný aparát mnoho neklidu.

123

12 Jistě se pamatujete na Borise Zacharoviče Děrjabinu. V této kapitole plným hlasem pranýřuje

- lidstvo, které „bůhvíco si myslí“, a předpovídá obyvatelům měst nekonečné bědy, a to vše proto... O tom se však za chvíli dovíte. Autor chce jen dodat, že v mnoha věcech s Děřjabinem souhlasí. 131
- 13** Autor vůbec nečekal, že Dimka Bagrecov, který se nikdy nevyznačoval zvláštní chrabrostí, najednou se rozhodne k tak smělému kroku. Ale copak víc napřed, kdo bude hrdinou? 141
- 14** A na zemi nikdo ani netušil, co se stalo s Bagrecovem. Život šel svou cestou. Nabatnikov se snažil odhalit příčiny zvláštního kosmického úkazu a podivné nedůslednosti Medovarovovy. Tyto dvě záhady si v ničem nezadaly a byly těsně spojeny s osudem našich dvou hrdinů. 146
- 15** Teď se podíváme, co se děje nahoře. A jaký podlý pták je ten černý mrchožrout! Nebýt jeho, dopadalo by všechno jinak. 156
- 16** Zde bude řeč o „aršě Noemově“, o nástěnce a o čistých, ba víc, o sterilních rukou. Ale hlavně to bude neveselé vyprávění o zamilovaných, s nimiž autor upřímně cítí. 160
- 17** Vypráví se, jak může člověk létat bez křídel a kdy lze vidět dva velké měsíce. 181
- 18** Jestliže jste náhodou nenahlédli do následujících kapitol, není vám nic známo o Bagrecovovi, ale představte si Babkinovu situaci, když spatřil... Ale ne, takto by z toho nic nevyšlo, to musíme vyprávět podrobně... 185
- 19** Vypráví se o mnohých vážných věcech, o „šťastném dětství“, o „šťastném mládí“ i o tom, jak se jeden seriózní profesor projevil jako potápka a pásek. A kromě toho tu dojde k „optickému klamu“. 190
- 20** Tato kapitola vyšla autorovi jako ryze dobrodružná. Je tu noc, neprobádané stezky, vyjící šakal

- a tajemný hlas. Ale to autor vlastně nechtěl, čestné slovo! Naopak se snažil co možno stručně a prostě vyprávět o jednom obtížném putování, protože jinak by děj nemohl pokračovat.* 206
- 21** *O velkých věcech a o malých kořistnicích, o pokusech řídit „Union“ bez veškerých technických zařízení a o člověku, který by si přál, aby zůstal neznám.* 210
- 22** *Babkin nenávidí zvířata. Za daných okolností je to odpustitelné, s čímž patrně bude souhlasit i čtenář. Po prvé tu vystoupí ještě jedna osoba — „Jaška-hypertonik“. I na něm ledacos záleží, ale o tom se dovíte až později.* 226
- 23** *Je to kapitola velmi krátká, ale důležitá, protože autor nechce opustit Bagrecova v neštěstí. Je také nutno postarat se o Babkina, ale co se dá dělat, když dozorčí VÚPVAP je zaměstnán vědeckou prací? A přeče se o to pokusíme.* 234
- 24** *V této kapitole se snad nejvíc mluví o medicíně, ačkoliv ani Nabatnikov, ani Děřjabin, tím méně pak Pojarkov nechovají k ní žádnou zvláštní lásku. Proč tedy tak horlivě diskutují o otázkách medicíny a co s tím má společného „cítlivé křeslo“?* 237
- 25** *Autor tu vypráví o utrpení Timofeje Babkina a používá této příležitosti, aby čtenáři připomněl, že se to vše stalo kvůli porouchaným akumulátorům. Cožpak vůbec nenajdeme vinitka? A co to bylo — nedopatření nebo zlý úmysl?* 247
- 26** *V této kapitole je mnoho událostí a kromě toho se tu vypravuje i o opravdových lidech, o takových, kteří se povznesli na rekordní výši statečnosti a smyslu pro povinnost.* 254
- 27** *O ostrém větru, o raněné duši a o tom, jak se Ňura Mingalevová dopouští nové chyby. O soucítu a o chytré vypočítavosti. A hlavně o tom, kam vede nízká závist.* 266

- 28** Najdete tu mnoho otázek. Jak učinit všechny dobré lidi šťastnými? Přechází přátelství vždycky v lásku? A lze věřit nejčistším, upřímným očím? To všechno znepokojuje Dimku Bagrecova a autor je znepokojen kvůli němu. 282
- 29** O tom, co znamená latinské úsloví „Per fas et nefas“, o houževnatosti vynálezce „kosmického pancíře“ a o tom, jak Bagrecov objevil originální způsob, kterak odhalit lhostejnost lidí, a jaké to mělo následky. 295
- 30** Mužská šlechtnost, „přední boháči“ a Medovarov, jemuž bylo ukřivděno. Autorovi svítá naděje, že spravedlnost zvítězí. Ale spravedlnost nepřichází náhodně, je nutno za ni bojovat. 313
- 31** Vypráví se o přípravě „Unionu“ k rozhodujícím zkouškám, o některých efektních pokusech, o Bagrecovově rozhovoru s opravdovým americkým kapitalistou, a co z toho vzešlo. A kromě toho se Dimka zase snaží udělat lidi šťastnými, a proto hází kaménky do oken. 328
- 32** Zde najdete mnoho vážných otázek: o „vzdálených příbuzných“, kteří nám překázejí, o tom, že každý nemůže být dirigentem, i o tom, kdy je naprosto nezbytný jasný rozum a čisté srdce. 344
- 33** Vypráví se o důležitém telegramu, o náhodnosti a nevyhnutelnosti, o úspěšném pokusu profesora Nabatnikova a o tom, jak se vyvarovat zbytečného rozrušení. 360
- 34** Nabatnikov tu vzpomíná na aritmetiku a zajímá se o kinofilm, o „tvůrčí iniciativu“ i o jiné věci, ačkoli se nevztahují k zítřejšímu letu. A kromě toho se tu vypráví o jedné vzrušující události z Pojarkovova života. 369
- 35** Astronauti v předvečer startu. Co si asi myslili a jak se to dovědět? Co je to mdlá lyrika a zdali

- je možno určit ji elektronickými metodami? A nakonec o okřídleném slově vítězství a štěstí. 383
- 36** Čemu se divil Timofej Babkin? Existují moudří ptáci? A co je to „síla nebeská“? 397
- 37** Mluví se o kosmické romantice, o radosti z poznání i o tom, jak se člověk cítí v prázdnotě. Autor se snaží dokázat, že na Zemi je lépe, s čímž souhlasí i jeho hrdinové. 410
- 38** Sestoupíme opět na Zemi. Máme tam ještě mnoho nevyřešených otázek. Kdo zahájí provoz kolchozní elektrárny, poháněné „hvězdným palivem“, a zda se „síla nebeská“ bude distribuovat prostřednictvím sítě prodejen? A konečně je také nezbytné rozřešit otázku, která vzrušuje mistera Masona. 423
- 39** Znovu vznikají neřešené otázky, z nichž nejdůležitější je, zda meteority mohou létat od Země do vesmíru. 436
- 40** Vypráví se o kulíčkách, které vůbec neslouží klukům ke cvrnkání, a pak také o „vzdálených příbuzných“, jak je nazval Dimka Bagrecov. O těch, kteří ať vědomě, ať nevědomě, ale zcela jistě pomáhají těm, kdo chtějí zahradit cestu ke hvězdám. 445